

KAN VE TERÖRLE YÖNETMEK

FUAT AKYÜREK

Belçika'nın başkenti Brüksel'de patlatılan IŞİD bombaları onlarca masum insanın ölümüne, yüzlercesinin de yaralanmasına neden oldu. IŞİD daha önce Suruç'ta, Ankara'da, İstanbul'da benzer terör eylemlerinde bulunmuş, yüzlerce ölüme ve yaralanmaya neden olmuştu. Bugün IŞİD'i kimin kurduğundan, bu örgütün El-Kaide'nin devamı olup olmadığına kadar pek çok sorun tartışılıyor. El-Kaide ile CIA arasındaki yakın ilişki biliniyordu ve IŞİD'inde benzer ilişkilere sahip olduğuna ilişkin çok ciddi belirtiler bulunuyor. Bunun da ötesinde kanıtlanmış bir gerçek bulunuyor ki, o da şu; Irak ve Suriye, daha geniş anlamda Ortadoğu büyük emperyalist güçlerce IŞİD bir maymuncuk gibi kullanılarak yeniden dizayn ediliyor.

Kuşkusuz bu dizayn Ortadoğu ile sınırlı kalmıyor. Batı ülkelerinde patlayan her bomba, Ortadoğu'dan akan mülteci akımı Batı ülkelerinin yönetici sınıfları tarafından yine bu ülkelerin iç politik yaşamını gericiyleştirmek için alabildiğine kullanılıyor. Gerici, ırkçı, faşist partiler güç topluyor, halklar terör korkusu ile sindirilerek demokratik hak ve özgürlüklerden vaz geçmeye zorlanıyor. Açıkçası emperyalist burjuvazi bir yandan ülkelerin yakılıp, yıkılmasına giden yol ve yöntemleri canice kullanırken, kendi oluşturduğu zeminde boy veren bu tür terör eylemlerini ve yöntemlerini de Batı halklarının sindirilmesinde, gericileştirilmesinde malzeme olarak bolca kullanıyor.

Çok iyi biliniyor ki, bu yöntemler ne yenidir, ne de ilk defa bugün gündeme geliyor. Tek tek ülkelerde sömürücü egemen sınıflar kendi yönettikleri işçi ve emekçi kitlelerini daha rahat yönetebilmek için her zaman iç ve dış düşman hikayelerine gereksinim duydular. Böylece halkların sağ duyu ile düşünebilme, olup bitenleri daha rahat gözlemleyebilmesi ve sonuçlar çıkarması engellenmiş oluyordu. "Bölücüler, teröristler, ülkeyi parçalamaya çalışan dış düşmanlar" bütün olup bitenlerin sorumlusu olarak gösteriliyor, böylece işçi ve emekçi kitlelerin kendi en acil ve temel sorunlarına sahip çıkması, kendi durumunu değiştirmek üzere harekete geçmesi engellenmek isteniyordu. Bunun için tarihsel anlaşmazlıklar körükleniyor, mezhepsel, ulusal ayrılıklar bolca kullanılıyordu.

Emperyalist büyük burjuvazinin dünyayı yönetme biçimi de özünde bundan çok farklı değildir. O durumda artık şimdi söz konusu olan tek bir ülke değil, bütün ülkeler ve bölgelerdir. Parçala ve yönet sınıflı toplumun oluşmasından bu yana en etkili yönetim biçimlerinde birisi oldu. Büyük imparatorluklar, sömürgeciler ve günümüzde büyük emperyalist güçler bu yöntemi bolca kullandılar ve kullanıyorlar. Bugün Ortadoğu'da Irak ve Suriye gibi iki devlet gözümüzün önünde dağılıyor ve çözülüyor. Bu çözülme dağılmanın nedeninin ise bu bölgeye dışarıdan yapılan emperyalist müdahaleler olduğu artık hepimiz biliyoruz.

Başta ABD olmak üzere diğer emperyalist ülkeler bu çözülme dağılmanın daha etkili olabilmesi için mezhep ayrılıklarını sonuna kadar kullanıyorlar. Demokratik bir tarzda çözülebilecek ulusal sorunlar ise çatışma konusu haline getiriliyor, halklar arasında düşmanlıkların kışkırtılması için kullanılıyor. Emperyalist büyük devletlerin bu gerici politikaları onlara uşaklık etmiş bölge devletlerinin kendi gerici çıkarlarını gerçekleştirmek üzere hareketlenmesi bu tabloyu daha da ağırlaştırıyor. Bu durumda hemen hemen hiç bir sorun anlaşmazlık ve çatışma konusu dışında kalmıyor.

Bu gelişmelerin ortaya çıkardığı gerçeklere bir bakalım; dünyanın hemen hemen hiç bir bölgesi bu çatışma, çekişme ve anlaşmazlıkların dışında kalamıyor. Hızla artan bir silahlanma ve egemenlik mücadelesi yaygınlaşıp, keskinleşiyor. Büyük emperyalist devletler arasındaki bloklaşma eğilimleri güçleniyor. Bütün bunlara karşın dünya işçi ve emekçilerinin en temel hakları her geçen gün biraz daha kısıtlanıyor ve budanıyor. İşsizlik, açlık, düşük ücret dayatması, taşeron çalışma, sendikal örgütlerin etkisizleştirilmesi, güçlü karşı koyuşların olmadığına da doğrudan doğruya tasfiye edilmesi gündemde. Demokratik hak ve özgürlükler emperyalistlerin oluşturdukları bataklıklarda boy veren terör bahane edilerek her geçen gün biraz daha budanıyor, ortadan kaldırılıyor.

Ama bütün bu gerici gidiş dünya işçi ve emekçilerin kaderi değildir. Bütün bunlar önlenebilir ve dünya halklarının barış ve kardeşlik içinde yaşaması sağlanabilir. Ancak bunun için önce tek tek ülkelerde işçi ve emekçi kitlelerinin kendi egemen sınıflarına karşı mücadeleyi yükseltmeleri ve bunu yaparken uluslararası dayanışma ve mücadele ortaklığını kurmayı başarabilmeleri gerekiyor. Bunu başarmak zor görünse de bu başarılabilir ve dünya halkları geçmişte bu konuda önemli tecrübeler yaşadılar. Eęer geleceği emperyalist ve gerici gler şekillendirmeyi başarırsa bu gelecek çok karanlık ve kanlı olacaktır. İşçi sınıfı ve emekçi halklar ise kendi kaderlerini kendi ellerine alarak, kendi mücadeleleri ile aydınlık ve güzel bir gelecek kazanabilirler.

Nisan / 2016